

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte predsedníčky JUDr. Margity Fridovej a členiek senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: C., V., P., Č., zast. JUDr. D., Ď., proti žalovanému: T., J., X., o zaplatenie 1978,72 USD s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 16 Cb 106/02-103 zo dňa 20. novembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 16 Cb 106/02-103 zo dňa 20. novembra 2006 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 4176,50 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd, ako súd prvého stupňa, uložil žalovanému, aby zaplatil žalobcovi sumu 1978,72 USD s 8 % úrokom z omeškania ročne od 26.2.2002 do zaplatenia a trovy konania v sume 17 706,10 Sk na účet jeho právneho zástupcu.

V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie najmä listinnými dôkazmi, a to medzinárodným nákladným listom, objednávkou žalovaného, náložným

listom, výpisom z účtu žalobcu, živnostenským listom žalovaného, faktúrou č. 9311, ako aj vzájomnou písomnou korešpondenciou účastníkov konania. Zistil, že medzi účastníkmi konania došlo na základe objednávky žalovaného zo dňa 14.8.2001 k uzavretiu zmluvy o preprave upravenej v zmysle vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov nebola táto skutočnosť spochybnená, resp. vykonaným dokazovaním bola preukázaná skutočnosť, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy, a taktiež bolo nepochybne preukázané, že žalobca pre žalovaného ním objednanú prepravu tovaru riadne vykonal. Žalobca na základe riadne vykonanej prepravy vystavil pre žalovaného dňa 16.8.2001 faktúru č. 20010546 na sumu 2478,72 USD, pričom fakturovaná cena pozostávala z dohodnutej ceny prepravy medzi účastníkmi konania v sume 2295 USD, pričom žalobca z tejto sumy odpočítal sumu 96 USD, v rámci preplatku za predchádzajúce prepravy. Celková fakturovaná suma obsahovala aj čiastku 600 DEM, ktorá súvisela s prepravným, a to na trase z Taiwanu do Hamburgu, ktorú žalobca uhradil svojmu obchodnému partnerovi a túto zahrnul do celkovej fakturácie, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ako aj z konania žalovaného, ktorý po splatnosti faktúry uhradil v 3 splátkach celkovo sumu 500 USD, súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, a preto priznal ním uplatnenú istinu spolu s úrokom z omeškania počnúc od nasledujúceho dňa po úhrade čiastočnej splátky žalovaným z fakturovanej sumy. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie. Uviedol, že z rozsudku sa dozvedel o fakturovanej sume 600 DEM a nevie z akého dôvodu bola účtovaná, lebo dohoda medzi ním a odberateľom bola iná, konkrétne, že cena dopravy je zahrnutá v cene tovaru. Prekvapilo ho tiež, že súd neakceptoval jeho ospravedlnenie z pojednávania z dôvodu choroby.

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 OSP v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 1, 2 OSP a napadnutý rozsudok z dôvodov jeho správnosti podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 101 ods. 2 OSP veta druhá, ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané

dôkazy. Obsahom základného práva zaručujúceho právo každého účastníka je, aby sa vec prerokovala a prejedнала bez zbytočných priet'ahov v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. To však neznamená povinnosť súdu vždy vyhovieť žiadosti účastníka konania na odročenie pojednávania. Súd musí vždy zvážiť, či uvádzané dôvody sú hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je potrebné pojednávanie odročiť. V tomto prípade sa žalovaný z nariadeného pojednávania pred odvolacím súdom dňa 27. mája 2008 ospravedlnil služobnými cestami v Poľsku a Chorvátsku z dôvodu, že v týchto štátoch bol v dňoch 22. a 23. mája štátny sviatok, takže tieto cesty si musel preložiť. Odvolací súd dôvody uvádzané žalovaným neuznal za hodné osobitného zreteľa, pretože štátne sviatky sú všeobecne známe skutočnosti, ktoré žalovaný mal vedieť a svoje povinnosti si zadeliť tak, aby sa mohol nariadeného pojednávania zúčastniť. Týka sa to postoja žalovaného aj v konaní pred súdom prvého stupňa, kde na odvolanie žalovaného bolo už raz rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené z dôvodu neúčasti žalovaného na nariadenom pojednávani a žalovaný sa nezúčastnil ani ďalších pojednávani z rôznych dôvodov, ktoré nakoniec ani prvostupňový súd neuznal za hodné osobitného zreteľa a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

Ako už bolo aj prvostupňovým súdom na základe vykonaného dokazovania uvedené, žalovaný si objednal u žalobcu dopravu tovaru z Keelungu do nových Zámkov, čomu svedčí jeho objednávka zo dňa 14.8.2001. Cena dopravy bola medzi účastníkmi riadne dohodnutá, čomu svedčí fax žalobcu žalovanému zo dňa 25.7.2001, kde je uvedená cena za dopravu v sume 2295 USD, po odpočítaní preplatku 96 USD bola cena stanovená v sume 2199 USD, čo žalovaný akceptoval, keď následne vystavil svoju objednávku. Tvrdenie žalovaného, že cena dopravy mala byť zahrnutá do ceny tovaru, je preto účelová. Žalovaný obsah faktúry nenamietal, kde je jasne uvedená cena celej prepravy, ktorá obsahovala dohodnutú cenu prepravy 2199 USD, z ktorej ceny tuzemský úsek tvoril 630 USD. Faktúra ďalej obsahovala okrem dopravného aj skladné od 27.7. do 15.8.2001 v sume 600 DEM, čo je rozdiel medzi dopravným 2199 USD a fakturovanou sumou 2478,72 USD po prepočte z DEM. Výška skladného a skladovateľa bola žalobcom riadne v konaní preukázaná príslušnými dokladmi, treba preto konštatovať, že žalobcom vyúčtovaná a vymáhaná suma je po odpočítaní zaplatenej časti fakturovanej sumy opodstatnená a žalobca sa jej zaplataenia domáha dôvodne. Na základe objednávky

žalovaného, žalobca pre neho prepravu tovaru vykonal, dohodnutú cenu a ďalšie preukázané náklady vyúčtoval, vzniklo mu preto právo, aby žalovaný za dopravu a skladovanie tovaru zaplatil. Odvolací súd preto odvolaniu žalovaného nevyhovel.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Súd preto priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 4176,50 Sk, za jeden úkon právnej služby podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. – účasť na pojednávaní – v sume 3350 Sk, DPH 19 % v sume 636,50 Sk a režijný paušál v sume 190 Sk (§ 9, § 10, § 14, § 15 a § 16 cit. vyhlášky). Tieto trovy je žalovaný v súlade s výrokom povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. mája 2008

JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: